

Politiek programma

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

christen
democratisch
appèl

CDA

SAMEN
VOOR
EEN
EUROPA
VAN
VRIJE
MENSEN

Ten geleide

Op 6 en 7 maart 1978 hield de Europese Volkspartij - Federatie van christen-demokratische partijen van de Europese Gemeenschap - in Brussel haar eerste kongres. In aanwezigheid van honderden genodigden, onder wie tal van prominenten van binnen en buiten de Europese Gemeenschap, keurden de afgevaardigden van de 12 aangesloten partijen, het politiek programma van de E.V.P. goed.

Met de goedkeuring van dit christen-demokratisch basis-programma voor Europa werd de eerste fase afgesloten van de voorbereidingen van de Europese verkiezingen ; er is gestreefd naar werkelijke politieke integratie, organisatorisch en programmatisch.

Als uitgangspunt en richtsnoer van onze Europese opties geeft het programma een formulering van het mensbeeld en maatschappijvisie die de christen-demokraten verenigt. Het samengaan van solidariteit en rechtvaardigheid met de persoonlijke vrijheden vormt de originaliteit van het christen-demokratisch denken en handelen. De bestendige bekommernis om het evenwicht tussen mens en gemeenschap. In deze opvatting zijn medezeggenschap en participatie, pluralisme en decentralisatie geen ijdele woorden.

Het E.V.P.-programma wordt geschraagd door twee belangrijke krachtlijnen nl. de nieuwe rol die Europa in de wereld kan spelen en het eigen typisch Europees ontwikkelingsmodel dat de christen-demokraten willen realiseren. De E.V.P. gaat ervan uit dat er voor een politiek en verenigd Europa thans en in de toekomst geen aanvaardbaar, laat staan een beter alternatief bestaat. Het vermogen om de fundamentele problemen van onze maatschappij aan te pakken, is iets dat in de meeste gevallen de mogelijkheden van een afzonderlijke staat te boven gaat. Daarom moet dringend voortgang gemaakt worden met de politieke eenmaking die uiteindelijk moet uitmonden in een Europese federatie, dwz. in een Europese bondsstaat met " een specifiek eigen karakter " waarvan Robert Schuman reeds sprak in zijn verklaring van 9 mei 1950.

De E.V.P. verwacht dat het rechtstreeks verkozen Europees parlement een eersterangsrol zal spelen in het verwezenlijken van een open, solidair, autonoom, verantwoordelijk en democratisch Europa.

POLITIEK PROGRAMMA VAN DE EUROPESE VOLKSPARTIJ GOEDGEKEURD DOOR HET KONGRES OP 7 MAART 1978

HOOFDSTUK I - ONZE LEIDENDE BEGINSELEN VOOR EUROPA

1. Ons mensbeeld
2. De rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
3. Solidariteit en rechtvaardigheid
4. De politieke democratie
5. De Cultuur, basis van de Europese identiteit

HOOFDSTUK II - EUROPA IN DE WERELD

1. Verantwoordelijkheid en solidariteit
2. Onze bondgenoten
3. De betrekkingen met de landen van Midden- en Oost-Europa
4. Europa en de Derde Wereld
5. Europa en de Verenigde Naties

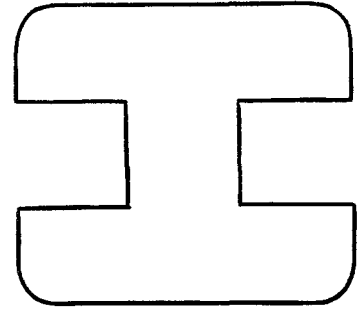
HOOFDSTUK III - HET BELEID VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP

1. Voor een bevrijdende en sociaal - rechtvaardige politiek
2. Economische en monetaire politiek
3. Sociaal beleid
4. Structuurbeleid en regionaal beleid
5. Vervoerspolitiek
6. Landbouw en visserij
7. Industrieel beleid
8. Energiepolitiek
9. Bescherming van het leefmilieu
10. Bescherming van de verbruiker

HOOFDSTUK IV - DE DYNAMIEK VAN DE COMMUNAUTAIRE INSTELLINGEN

1. De Europese Unie
2. De instellingen
3. Andere organen

HOOFDSTUK V - ONS DOEL : EEN VERENIGD EUROPA

ONZE LEIDENDE BEGINSELEN VOOR EUROPA

Wij, de EUROPESE VOLKSPARTIJ - Federatie van Christen-Democratische Partijen van de Europese Gemeenschap - willen de eenheid van Europa.

Hiermee zetten wij de succesrijke politiek verder van de Christen-Democratische staatslieden, Robert SCHUMAN, Alcide de GASPERI en Konrad ADENAUER, die de grondslagen gelegd hebben van de tot nu toe geboekte successen. In navolging van hen, zijn wij vast besloten dit historisch werk voort te zetten en te voltooien, door de oprichting van een Europese Unie, die in politieke zin haar beslag zal krijgen in een Europese Federatie, zoals ze door Robert SCHUMAN op 9 mei 1950 werd voorgesteld.

Dit historisch werk heeft een einde gemaakt aan de conflicten die geleid hebben tot de tweede wereldoorlog, heeft de verzoening tussen onze volkeren bewerkt en een begin gemaakt met de verwezenlijking van de Europese eenheid waaraan wij vandaag verder bouwen. In de lijn van de christelijke inspiratie, zoals uitgedrukt in ons Europees Manifest en ons Wereldmanifest, willen wij Europa éénmaken om het in staat te stellen zijn wereldwijde verantwoordelijkheden op zich te nemen ten gunste van het respect voor en de bevordering van de waardigheid van de persoon.

Slechts gemeenschappelijk handelen kan Europa in staat stellen zijn identiteit en zijn recht op autonomie te handhaven en vandaar uit, zijn idealen als vrijheid, solidariteit, gerechtigheid, vrede en democratie te verwezenlijken.

De Europese Unie moet openstaan voor alle Europese Staten die deze principes en het politiek doel van de eenheid erkennen. De federale structuur is de vorm waarin Europa zijn eenheid zal realiseren en zijn diversiteit zal bewaren.

De opgave Europa te verenigen en een vrije, rechtvaardige en democratische maatschappij te realiseren, is een uitdaging aan de Europese burgers, vooral aan de Europese jeugd. Het is met het oog op haar toekomst van belang de jeugd aan te moedigen actief deel te nemen aan de opbouw van Europa. De eerste directe verkiezingen van het Europees Parlement vormen een beslissende stap voor de verwezenlijking van dit doel.

Dit Europa zal zijn eigen persoonlijkheid hebben :

- dynamisch in de verwezenlijking van zijn christelijke en personalistische waarden ;
- sterk, vanwege zijn ideaal van vrijheid, gerechtigheid en democratie ;
- opbouwend, dan zij zijn creatieve krachten, zijn wereldwijde solidariteit en zijn vredeswil.

Deze Europese Unie zal een maatschappij zijn, aan de opbouw waarvan alle democratische, krachten actief deelnemen en waarin zij zich vrij kunnen uiten.

Daarom kan geen enkele politieke stroming Europa voor zichzelf opeisen, om het zijn eigen maatschappijmodel op te leggen. Zij die dit toch doen, zetten de vrijheid van een echt pluralistisch Europa op het spel.

Europa moet open blijven voor de wereld en zijn onontbeerlijke bijdrage leveren in de strijd tegen de honger, de armoede en het geweld, en aan de opbouw van een echte vrede in vrijheid en gerechtigheid.

1. Ons mensbeeld

- 1.1. Wij grondvesten onze politiek op een mensbeeld dat zich laat inspireren door de fundamentele christelijke waarden en dat uitdrukking vindt in de waardigheid, in de onvervreembare en onschendbare vrijheid van de persoon, en in zijn verantwoordelijkheid. Dit houdt in : gelijkheid in verscheidenheid, de wil tot ontplooiing en het bewustzijn van de feilbaarheid van de mens.
- 1.2. De mens is voor zijn ontplooiing afhankelijk van de gemeenschap. Daarom kan hij zich slechts volledig realiseren wanneer hij zijn verantwoordelijkheid opneemt, ten opzichte van zichzelf en de anderen. Aan dit personalistisch mensbeeld beantwoorden de elementen die onze maatschappij kenmerken : vrijheid, gerechtigheid en solidariteit, evenals pluralisme en openheid.
- 1.3. Dit mensbeeld verplicht ons de waarde van het gezin hoog te achten. Het gezin maakt de ontplooiing van de persoon mogelijk en is onmisbaar voor de opvoeding van de kinderen. Het is een hoeksteen van onze samenleving.

2. De rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- 2.1. Wij willen de mensenrechten en de fundamentele vrijheden beschermen als basis voor de ontplooiing van de persoon en voor de opbouw van een rechtvaardige maatschappij. Wij zetten er ons voor in dat deze rechten en vrijheden overal ter wereld worden gerespecteerd. Deze fundamentele rechten en vrijheden zijn neergelegd in het Europees Verdrag over de Rechten van de Mens en opgenomen in de nationale grondwetten ; zij zijn ook plechtig geproclameerd en bekrachtigd door de Europese Gemeenschap.
 - recht op leven, op respect voor de menselijke waardigheid en op lichamelijk onschendbaarheid ;
 - recht op vrijheid en veiligheid ;
 - recht op vrije meningsuiting ;
 - vrijheid van vergadering en vereniging ;
 - recht op vrije, geheime verkiezingen ;
 - onschendbaarheid van het privé- en gezinsleven, van de woning en van de briefwisseling ;
 - recht op onderwijs, met respect voor de vrije keuze der ouders van de onderwijsinstellingen ;
 - eerbiediging van de eigendom ;
 - bescherming tegen discriminatie ;
 - recht op vrij verkeer ;
 - het recht elk land te verlaten, ook zijn eigen land ;
 - recht op toegang tot het vaderland en bescherming tegen uitwijzing uit dit land ;
 - recht op een behandeling van zijn zaak door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie ;
 - recht op beroep ingeval van schending van de fundamentele rechten en vrijheden.
- 2.2. Wij verbinden er ons toe die omstandigheden te scheppen die iedereen in onze moderne maatschappij in staat moeten stellen ten volle te genieten van zijn grondrechten en grondvrijheden, waarbij in het bijzonder te noemen zijn het recht op een minimuminkomen, het recht op gezondheidszorg, het recht op arbeid en het recht op staken, het recht op gelijk loon voor gelijk werk, het recht op een gezond leefmilieu en op wonen, toegang tot vorming en het recht op objectieve informatie.

3. Solidariteit en rechtvaardigheid

- 3.1. De solidariteit die wij willen bewerkstelligen is een band tussen de mensen ; zij is een essentiële voorwaarde voor een maatschappij. De solidariteit bestaat uit rechten en plichten. Iedereen heeft het recht op een actieve deelname aan de gemeenschap ; iedereen heeft de plicht bij te dragen naar eigen vermogen, dat de gemeenschap voor elk van haar leden kan instaan.

- 3.2. Onze politiek op sociaal vlak en op het niveau van de organisatie van de gemeenschap wordt gekenmerkt door het solidariteits- en het subsidiariteitsprincipe. Dit houdt in een aansporing tot het op zich nemen van persoonlijke verantwoordelijkheden en tot het werken aan sociale rechtvaardigheid. De maatschappij heeft de taak zoveel mogelijk de verantwoordelijkheid van elkeen en van de vrije organisatie te bevorderen.
- 3.3. In deze geest zijn wij vastbesloten te strijden tegen de ongelijkheden, de discriminatie en de armoede. De problemen, in Europa, die door de verschillen tussen de sociale groepen, de regio's en de landen worden geschapen, kunnen slechts worden opgelost door een politiek van Europese solidariteit en door structuurhervormingen.
- 3.4. Wij voelen ons in het bijzonder verantwoordelijk voor de minstbedeelden. Wij streven ernaar dat ook hun de kans geboden wordt zich te ontplooien en dat zij delen in welvaart, welzijn en vooruitgang.

4. De politieke democratie

- 4.1. De pluralistische democratie is de staatsvorm die overeenstemt met ons beeld van een moderne, participatie maatschappij. Zij vormt een macht die regelmatig onderworpen wordt aan goedkeuring door het volk en gebaseerd is op de beginselen van de rechtsstaat ; zij verzekert aanpassing en verandering zonder geweld, overeenkomstig de wil van vrije burgers, doordat zij door middel van het zelfbeschikkingsrecht van de burgers, spanningen in de samenleving uit de weg ruimt in het algemeen belang. Dit vergt het respect voor de rechten van sociale, etnische, levensbeschouwelijke en religieuze groepen.
 - 4.2.1. De politieke partijen dragen een bijzondere verantwoordelijkheid voor de bevordering van een representatieve democratie en voor een grotere betrokkenheid van de burgers bij de beslissingen. Zij moeten hun interne democratie versterken. De rol die zij spelen in de Staat vereist dat hun statuut geïnstitutionaliseerd en duidelijk gedefinieerd wordt, en dat men hun openbare financiering toestaat. Wij zijn voorstanders van verkiezingsstelsels die het pluralisme van de diverse stromingen respecteren en tegelijkertijd het ontstaan van grote partijen, die in staat zijn een duurzame en doeltreffende regering te garanderen, begunstigen. Aangezien de moderne samenleving een toenemende macht van de regeringen in de hand werkt, moeten de controlerechten van de parlementen versterkt worden.
 - 4.2.2. Wij willen op regionaal en gemeentelijk vlak sterkere democratische instellingen en willen de dialoog tussen de burgers en de politiek verantwoordelijken bevorderen. Anderzijds willen wij ook een grotere participatie van de maatschappelijke groeperingen, die nochtans op het politieke vlak de bevoegde democratisch instellingen niet mogen vervangen.
- 4.3. Daarenboven houdt democratie volgens ons in dat de politieke macht, overal waar mogelijk, gedecentraliseerd wordt. Op grond van het subsidiariteitsbeginsel dient alles wat beter beslist, ten uitvoer gelegd en gecontroleerd kan worden op nationaal, regionaal en gemeentelijk vlak door organen op deze niveaus te worden geregeld.

De gemeentelijke autonomie moet versterkt worden. Zij biedt aan de burgers de beste mogelijkheden om deel te nemen aan de vormgeving van de leefomstandigheden in hun onmiddellijke omgeving.

5. De cultuur, basis van de Europese identiteit

- 5.1. Eén van de voornaamste doelstellingen van de cultuur is aan de mensen creatieve en kritische wereldinterpretaties te geven en hun de middelen aan de hand te doen om hun lot individueel en in gemeenschap te begrijpen en te beheersen.

De rijkdom van de Europese cultuur vormt in haar verscheidenheid en in haar eenheid, de grondslag voor de samenwerking van de Europese volkeren in de toekomstige politieke unie.

- 5.2. Wij willen de culturele waarden bewaren en ontwikkelen en de hedendaagse cultuur de grootst mogelijke ontplooiingskansen bieden en haar toegankelijk maken voor alle lagen van de bevolking. Wij wensen de nationale en regionale culturen voor elkaar open te stellen en zo een Europese cultuur te ontwikkelen, die in levendig verband staat met de christelijke en personalistische waarden.
- 5.3. De vernieuwing van de cultuur houdt voor ons een grote mogelijkheid in om de tendens naar uniformiteit of onverschilligheid in de maatschappij en naar een toegenomen materialistische en marxistische mentaliteit tegen te gaan. Om dit te verwezenlijken zijn onderwijs en permanente en buitenschoolse vorming en beroepsvervolmaking onmisbare instrumenten.
- 5.4. Wij beschouwen de vertegenwoordigers van het artistieke, culturele en wetenschappelijk milieu als belangrijke partners bij de opbouw van een meer menselijke samenleving. De verantwoordelijke autoriteiten moeten het bewaren en het beschermen van het historisch cultureel en artistiek Europees patrimonium verzekeren, hierin begrepen, de cultuur van de etnische minderheden, en private instellingen hierin bijstaan.
- 5.5. Het is belangrijk om in toenemende mate de onderwijsprogramma's te harmoniseren met het oog op de gelijkwaardigheid van de diploma's uit de verschillende lidstaten van de Gemeenschap. Wij willen daardoor de mobiliteit van docenten en studenten tussen de hogescholen en universiteiten van de landen van de gemeenschap bevorderen.
- 5.6. Wij willen door middel van het onderwijs en de permanente vorming - meer in het bijzonder door geschiedenis- en taallessen, door cultuur- en wetenschapsbeoefening - het Europees bewustzijn en zo ook het ontstaan van een echte Europese burger, bevorderen.
- 5.7. In overeenstemming met het TINDEMANS-rapport, steunen wij de oprichting van een "Europese stichting", daar zij een grote bijdrage kan leveren voor de verwezenlijking van de hierboven vermelde doelstellingen.

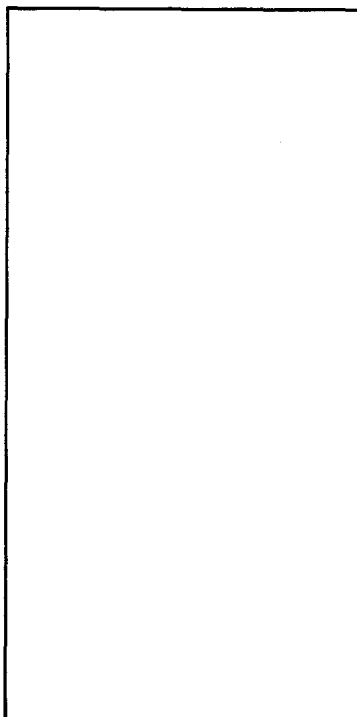

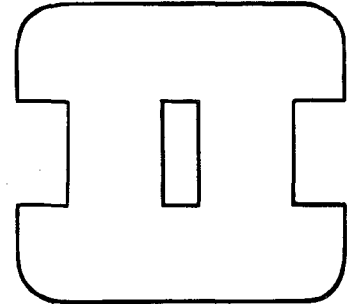
EVP-voorzitter Leo Tindemans : 'De Europese gedachte blijft de grootste, de meest edelmoedige politieke idee uit de na-oorlogse wereld'.

W.J. Vergeer, eerste kandidaat KVP, voor Europees Parlement

B. Beumer, eerste kandidaat ARP, voor Europees Parlement

EUROPA IN DE WERELD

Slechts een voldoende sterk, verenigd Europa kan vrijheid en solidariteit, vrede en rechtvaardigheid voor alle volkeren ter wereld, bevorderen.

Slechts een verenigd Europa kan een doeltreffende bijdrage leveren aan de totstandbrenging van een nieuwe wereldorde die aan deze doelstellingen beantwoordt, nl. als scheppende kracht voor vooruitgang en internationale sociale rechtvaardigheid.

Slechts een verenigd Europa kan zijn taken vervullen, zijn rechtmatige belangen in de wereld doen eerbiedigen, zich beschermen tegen militaire dreiging en instaan voor zijn toekomstig bestaan in soevereiniteit en vrijheid.

Nu het éénmakingsproces nog niet voltooid is, moet Europa, meer nog dan in het verleden, spreken met "één enkele stem". De Europese politieke samenwerking, in de geest van het Verdrag van Rome, is een bemoedigende stap in deze richting. Op deze resultaten moet verder gebouwd worden. Wij steunen ook het voorstel, geformuleerd in het "rapport TINDEMANS", met betrekking tot de realisatie van een buitenlandse politiek in het kader van de Gemeenschap en tot de oprichting van een beslissingscentrum voor het buitenlands beleid.

1. Verantwoordelijkheid en solidariteit

- 1.1. Europa mag zich niet tevreden stellen met het louter beschermen van zijn eigen belangen. Zijn geschiedenis, zijn geestelijke en culturele roeping, zijn zin voor solidariteit en zijn economische macht, verlenen het ook verantwoordelijkheid ten opzichte van anderen.
 - 1.1.1. Wij voelen deze verantwoordelijkheid ten aanzien van de verdediging van de mensenrechten, van de fundamentele vrijheden en van de rechten der volkeren, zonder dewelke een echte vrede uitgesloten is.
De mensenrechten en de fundamentele vrijheden staan overal ter wereld boven het soevereiniteitsprincipe. Daarom kan hun verdediging niet worden uitgelegd als een inmenging in binnenlandse aangelegenheden, vooral wanneer de eerbiediging van deze rechten door ondertekening van de regeringen plechtig als plicht erkend werd. In deze geest wensen wij op te treden tegen onderdrukking.
 - 1.1.2. Wij hebben een morele en humane verantwoordelijkheid ten opzichte van de landen van Oost-Europa die door een gemeenschappelijke geschiedenis met ons verbonden zijn. Wij willen de splitsing van Europa in vrede oplossen. Het zelfbeschikkingsrecht van alle Europese volkeren, ook van het Duitse volk, blijft voor ons een uitgangspunt in de Europese politiek.

- 1.1.3. Europa moet haar verantwoordelijkheden opnemen ten opzichte van de Derde Wereld. Primordiale taken voor de Europese solidariteit zijn in onze ogen :
- een beter evenwicht tot stand brengen tussen belangen van de industrielanden en de ontwikkelingslanden in de zin van een rechtvaardiger economische wereldorde ;
 - het toekennen van grotere financiële middelen aan de ontwikkelingshulp ;
- 1.1.4. Ten slotte heeft Europa de verantwoordelijkheid te helpen bij het bewaren van de wereldvrede. Wij willen dus bijdragen tot een vreedzame oplossing van de conflicten. Doch het moet ook duidelijk zijn dat wij bereid zijn, gezamenlijk, onze autonomie te verdedigen.

2. Onze bondgenoten

2.1. Onze partners in Europa in het Middellands-Zeegebied

- 2.1.1. Wij bevestigen opnieuw de verbintenis, aangegaan in de Verdragen van Rome, om het alle democratische landen van Europa mogelijk te maken toe te treden tot de Gemeenschap. Wij steunen de toetredingsaanvraag tot de Gemeenschap van Griekenland, Portugal en Spanje. Uit cultureel en historisch oogpunt behoren deze volkeren bij Europa.

Wij zijn voorstander van toetredingsonderhandelingen, die aan deze drie staten zo snel mogelijk de gelegenheid bieden samen te werken op politiek vlak, met gelijke rechten, in het kader van de instellingen van de Gemeenschap. Zelfs als de problemen van economische aard slechts opgelost kunnen worden in het kader van overgangperiodes. Wij moeten, tegelijkertijd met de onderhandelingen over de toetredingsverdragen, de verdere vooruitgang bij de integratie van de Gemeenschap en de versterking van haar instellingen verzekeren.

Wij wensen nauw samen te werken met andere democratische landen van Europa. Openheid en goede trouw tegenover deze partners, uitwerking van gezamenlijke standpunten, solidariteit zelfs in krisistijd, is ons antwoord op de gevaren waarmee het vrije Europa geconfronteerd wordt. Het blijft een opdracht voor de Gemeenschap en haar leden, intens samen te werken in het kader van de Raad van Europa die de binding is met de niet-lidstaten van de Gemeenschap.

- 2.1.2. De landen van het Middellandse-Zeegebied zijn reeds onze partner in het kader van vroeger afgesloten verdragen, die wij overigens nog verder willen uitwerken. Vrede in het gebied van de Oostelijke Middellandse Zee is van levensbelang. In het kader van de politieke samenwerking moet Europa hieraan dus een bijdrage leveren door te zoeken naar een evenwichtige oplossing van de problemen van het Midden-Oosten. Deze oplossing moet rekening houden met de legitieme rechten en belangen van alle staten en volkeren uit deze streek.

2.2. De Verenigde Staten van Amerika

Wij willen dat de Europese Gemeenschap en later de Europese Unie, voor de Verenigde Staten een volwaardige partner is en met hen op voet van gelijkheid een opbouwende dialoog voert. De relaties tussen Europa en de Verenigde Staten worden gekenmerkt door een fundamentele eensgezindheid over de waarden van vrijheid en gerechtigheid, door een vergaande gemeenschappelijke visie op de politieke doelstellingen en door de binding binnen het Atlantisch Bondgenootschap die onontbeerlijk is voor onze veiligheid en voor die van de Westerse wereld in haar geheel.

2.3. De buiten-Europese democratie

Ook in zijn relaties met de andere democratische landen moet Europa de solidariteit en het innemen van gemeenschappelijke stellingen bevorderen, vooral in krisisperiodes.

Europa moet strijden, samen met de andere democratische staten, voor de versteviging van de pluralistische democratieën ten opzichte van de totalitaire regimes, voor het respecteren van de rechten en vrijheden van de mens, en de gerechtigheid, waar ook ter wereld.

3. De betrekkingen met de landen van Midden- en Oost-Europa

3.1. Evenwichtige ontspanning

3.1.1. Wij zijn resolute voorstanders van een daadwerkelijke en duurzame ontspanning op basis van evenwichtige en wederkerige prestaties. Het bevorderen van de menselijke, politieke, economische en culturele betrekkingen tussen de volkeren van Oost en West draagt bij tot de geloofwaardigheid van de ontspanning en kan dus een belangrijke vredesfactor zijn.

3.1.2. (West-) Berlijn maakt deel uit van de Europese Gemeenschap en blijft de toetssteen van een werkelijke ontspanning in Europa.

3.2. De conferentie over Europese Veiligheid en Samenwerking (KEVS) en haar gevolgen

De slotakte van het Akkoord van Helsinki kan een belangrijke etappe zijn op de weg naar de ontspanning tussen Oost en West. Alle bepalingen van deze akte moeten ten volle gerespecteerd en, indien mogelijk, verder uitgewerkt worden. De toepassing van de bepalingen over de mensenrechten is een belangrijke stap op weg naar meer menselijke levensomstandigheden van de volkeren van Oost-Europa. Wij zijn er ons van bewust dat zij op onze solidariteit rekenen.

3.3. Grotere veiligheid

3.3.1. De wederzijdse, evenwichtige en gecontroleerde vermindering van wapens en strijdkrachten, moet een bijzondere voorrang krijgen gezien de groei van het militair potentieel in Oost-Europa.

3.3.2. (1) De Europese veiligheid rust op het Atlantisch Bondgenootschap dat sterk genoeg moet zijn om zijn verdedigingstaak te kunnen opnemen. Zij vereist een evenwicht van kernwapens, die in aantal beperkt en in capaciteit verminderd moeten worden. Hiermee keuren wij de doelstellingen goed, die door de SALTbesprekingen worden nagestreefd. De Europese Unie zal niet compleet zijn, zolang zij geen gemeenschappelijke defensiepolitiek in het kader van het Noord-Atlantisch Bondgenootschap heeft.

(1) Deze paragraaf geldt uitsluitend voor de aangesloten partijen bij de E.V.P. uit de landen, die lid zijn van het N.-Atlantische Bondgenootschap (NAVO).

De slagkracht van de conventionele strijdmacht zal bepalend zijn voor de aanwendingsdrempel van taktische kernwapens.

Zo zal Europa nog meer betrokken zijn bij zijn eigen verdediging en zal de defensieve afschrikkingskracht van het bondgenootschap worden vergroot.

4. Europa en de Derde Wereld

4.1. Ontwikkelingspolitiek, een primordiale taak

4.1.1. Wij willen samen met de landen van de Derde Wereld, als gelijkwaardige partners, een nieuwe ontwikkelings- en groeistrategie uitstippelen. Europa zal in deze dialoog zijn economische en sociale ervaring inbrengen. Wij moeten onze bevolking meer dan voorheen bewust maken van de ware omvang van deze problemen.

4.1.2. Van de andere kant komt het aan de ontwikkelingslanden toe in dit kader, hun volle verantwoordelijkheid op te nemen om in eigen land een betere en rechtvaardiger orde te kreeëren.

4.2. Het beleid van de gemeenschap na LOME

4.2.1. Een ontwerp van een wereldwijde ontwikkelingspolitiek sluit bijzondere programma's voor bepaalde regio's niet uit. Met de Overeenkomst van Lomé zijn de Europese Gemeenschap en ca. 50 met de Gemeenschap geassocieerde ontwikkelingslanden van Afrika, het Caraïbische gebied en de Stille Oceaan, een nieuwe weg van partnerrelatie en gelijkheid in rechten ingeslagen, ten einde tot een samenwerking te komen die, in zekere zin, als model dient voor de samenwerking op wereldschaal tussen industrie- en ontwikkelingslanden. Deze samenwerking werpt reeds vruchten af.

4.2.2. De geest, waardoor de partners van de Overeenkomst van Lomé zich hebben laten inspireren, is van fundamenteel belang en een voorwaarde voor het scheppen van een klimaat van vertrouwen zonder hetwelk deze samenwerking op wereldvlak geen echt succes kan boeken

4.2.3. In dit verband beschouwen wij het als een belangrijke taak, rechtstreeks bijzondere betrekkingen aan te knopen met buiten-europese volkeren waarmee wij verbonden zijn door veelzijdige, mekaar aanvullende, geestelijke en kulturele banden. Dit geldt in het bijzonder voor de volkeren van Latijns-Amerika.

4.3. Financiële overdrachten, handelsuitwisselingen, internationale arbeidsverdeling

4.3.1. De industrielanden, en zeker de landen van de Europese Gemeenschap, moeten minstens 0,7 procent van hun B.N.P. aan overheidshulp voor ontwikkelingslanden besteden, en dit volgens een nauwgezet tijdschema.

Er moet voor gezorgd worden dat de financiële overdrachten in de eerste plaats de armste volkeren ten goede komen. De bijdrage, afkomstig van de privé-ondernemingen van de westelijke geïndustrialiseerde landen, is belangrijk voor de ontwikkeling. De gestadige groei van de private hulp moet aangespoord worden door het scheppen van optimale voorwaarden.

4.3.2. Voor het nijpende probleem van de groeiende schuld, met name die van de armste ontwikkelingslanden, moeten dringend, geval per geval, aanvaardbare oplossingen gevonden worden.

4.3.3. De multinationale ondernemingen die gevestigd zijn in ontwikkelingslanden, moeten zich inschakelen in de nationale ontwikkelingsprogramma's om mee te helpen de levensbehoeften van de plaatselijke bevolking te bevredigen en om een sociaal aanvaardbare ontwikkeling te bevorderen.

4.3.4. Wat de grondstoffenhandel betreft, moet de internationale samenwerkingspolitiek, voor zo ver mogelijk in het kader van de markteconomie, verder gericht zijn op de stabilisatie van de inkomsten van de ontwikkelingslanden zulks door middel van kompenserende mechanismen, verbetering van de marktstructuur en diversifikatie van de produktie- en economische structuren van deze landen.

4.3.5. De financiering van de grondstoffenvoorraden, besproken in het kader van de bevoegde konferenties, moet zo georganiseerd worden, dat men komt tot een stabiliteit, die vooral voor de belangrijke markten onmisbaar is.

4.3.6. De landbouw- en ontwikkelingspolitiek van de Gemeenschap moet gericht zijn op verbetering van de internationale arbeidsverdeling tussen industrielanden en ontwikkelingslanden.
Deze politiek houdt in : betere mogelijkheden voor de opbouw van verwerkingsnijverheden in de ontwikkelingslanden, verhoging van de toegankelijkheid van de markt voor hun produkten en de uitbreiding van de Algemene Preferenties tot andere produkten.

4.4. Prioriteit voor voedselproblemen en bevordering van de landbouw.

4.4.1. Op korte termijn moet voorgegaan worden met het waarborgen van de voedselvoorziening in de wereld door terbeschikkingstelling van voorraden en tenuitvoerlegging van voedselprogramma's op grond van akkoorden - in het kader van de bevoegde internationale organisaties - tussen landen die overschotten produceren en landen die tekorten lijden.

4.4.2. Met het oog op de langere termijn moet nu reeds voorrang verleend worden aan de ontwikkeling van de voedselproduktie in de ontwikkelingslanden zelf door de landbouw te stimuleren. Aan dat doel moeten de hulpprogramma's, projecten en technische en financiële hulp beantwoorden.

4.5. Een beter evenwicht tussen bilaterale hulp en communautaire hulp.

Wij willen dat de lid-staten hun bilaterale hulp in verhoogde mate onder de bevoegdheid van de gemeenschap brengen.

Tegelijkertijd moet de Gemeenschap zich rekenschap geven van haar verantwoordelijkheid, niet enkel tegenover de geassocieerde landen, maar ook tegenover de niet-geassocieerde ontwikkelingslanden.

De financiële middelen van de Gemeenschap moeten in overeenstemming worden gebracht met haar verantwoordelijkheid in de wereld.

De ontwikkelingshulp van de lid-staten moet meer en meer gekoördineerd worden door de instellingen van de Gemeenschap.

4.6. Niet-gouvernementele organisaties

Het partikulier initiatief speelt een belangrijke rol op het gebied van de ontwikkelingssamenwerking. De activiteit van erkende, niet-gouvernementele organisaties op sociaal, cultureel en religieus gebied in de ontwikkelingslanden, hebben een on-
vervangbare humanitaire waarde. De Gemeenschap moet deze organisaties in stij-
gende mate aanmoedigen door hen te ondersteunen met financiële middelen en
door de administratieve hinderpalen weg te ruimen die hun activiteit belemmeren.

5. Europa en de Verenigde Naties (U.N.O.)

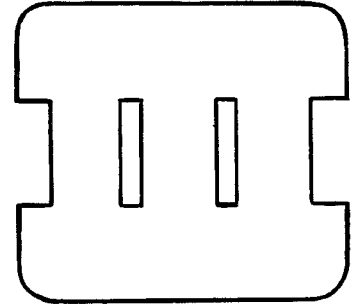
- 5.1. De geloofwaardigheid van Europa, als bondgenoot der jongste naties, hangt af van zijn bijdrage aan de vergroting van de autoriteit van de Verenigde Naties.

In nauwe samenwerking met de Westerse democratieën en andere partners moet de Gemeenschap ijveren voor meer operationele beslissingsprocedures en een meer strikte en rationele werkmethode van de internationale organisaties. Konkrete beslissingen moeten evenzeer de belangen van de jonge naties dienen als met onze eigen fundamentele opvattingen overeenstemmen.

- 5.2. Bepaalde nieuwe werkterreinen overschrijden de grenzen van het nationale staatsgezag. Om slechts enkele belangrijke en actuele voorbeelden te noemen : de oprichting van een Raad voor de bescherming van de mensenrechten, de maatregelen ter bescherming van natuur en milieu en die welke de vervuiling van de oceanen tegen gaan, exploitatie van de zeebodem en de ruimte, een gedragscode voor multinationale ondernemingen.

Deze domeinen vergen een weloverwogen internationale aanpak en maken de totstandkoming van een erkende internationale rechtsorde noodzakelijk. De Gemeenschap moet hier haar bijdrage leveren, op basis van haar rechtsbeginselen, haar waarden en haar vitale belangen.

HET BELEID VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP

1. Voor een bevrijdende, sociaal-rechtvaardige politiek

- 1.1. De christen-demokratische politiek heeft op beslissende wijze bijgedragen tot de economische en sociale vooruitgang in Europa.

Wij zijn van oordeel dat, op het ogenblik de economische en sociale integratie van Europa voorrang heeft, maar wij zijn ervan overtuigd dat deze integratie slechts kan slagen als ze gepaard gaat met een hieraan beantwoordende vooruitgang op politiek vlak.

Economische ontwikkeling is geen doel op zichzelf. Zij is ondergeschikt aan de mens. Zij moet er op gericht zijn de levensomstandigheden van iedereen en ook de kwaliteit van ieders natuurlijke en culturele omgeving te verbeteren.

- 1.2. Een fundamentele voorwaarde om zulke op vrijheid en sociale rechtvaardigheid gebaseerde politiek te realiseren is een goed functioneren van de democratisch geordende markteconomie. Het prestatievermogen van dit dynamisch economisch en sociaal systeem vloeit voort uit het principe van de verantwoordelijke vrijheid, het initiatief van alle economische krachten, de creativiteit en de concurrentie op de vrije markt.

De sociale verantwoordelijkheid van dit systeem komt tot uitdrukking in een actieve solidariteit. Het stijgt zowel uit boven het kapitalisme als boven het collectivisme. Dit bestel waarborgt de medezeggenschap en medeverantwoordelijkheid van een zo groot mogelijk aantal burgers, de ontplooiing van de persoonlijkheid, de eigendom en de welvaart alsmede de sociale zekerheid voor iedereen. Dit stelsel streeft volledige werkgelegenheid na, maakt het mogelijk dat groei, behoud van een gezond leefmilieu en de rationele aanwending van schaarse grondstoffen op de beste wijze met elkaar samengaan. De beslissingsmacht evenals de eigendom moeten echter op een meer juiste wijze worden verdeeld.

- 1.3. Het is onze taak om volledige werkgelegenheid te realiseren en te waarborgen door aanpassing van de werkomstandigheden aan de technische, economische en maatschappelijke ontwikkelingen. Arbeid is nl. een essentiële voorwaarde voor de zelfverwezenlijking van de mens. Volledige werkgelegenheid vereist een efficiënte strijd tegen de inflatie en een voldoende economische groei.

- 1.4. Een dergelijke samenleving van partners is, volgens ons, de beste weg om te komen tot de geleidelijke afschaffing van onrechtvaardige sociaal-economische verschillen tussen landen, regio's en personen. Dit economisch systeem, dat gebaseerd is op een veelvoud van autonome beslissingscentra, verzekert een betere toewijzing van de middelen. Een krachtig optreden van de publieke overheid tegen vorming van kartels en overdreven concentratie is noodzakelijk. Speciale aandacht moet gaan naar kleine en middelgrote bedrijven welke vitaliteit bepalend is voor de goede werking van het systeem.
- 1.5. Het komt de publieke overheid toe globale richtlijnen vast te stellen op economisch en sociaal vlak, door middel van een door het Parlement goed te keuren Plan. De bevoegde socio-economische organisaties en de regionale organisaties moeten hierbij ook betrokken worden.
- 1.6. Ten einde de volledige ontplooiing van de Europese economische krachten te verzekeren, moet onze politiek erop gericht zijn de ondernemingsgeest van de burgers en vrije mededinging onder de partners aan te wakkeren. Om dit doel te bereiken is er een politiek nodig die de concurrentiebelemmerende elementen uit de weg ruimt en die bijdraagt tot het in evenwicht brengen van de diverse startcondities. Daarom moeten o.a. geharmoniseerd worden : het fiscaal recht, de sociale wetten, het arbeidsrecht en het recht op de uitoefening van een beroep.

2. Economische en monetaire politiek.

- 2.1. De problemen van de economische en monetaire politiek vereisen een internationale overeenstemming op wereldschaal. Binnen de gemeenschap kan dit slechts door gezamenlijk handelen met gemeenschappelijke doelstellingen opgelost worden.
Deze doelstellingen zijn :
- volledige werkgelegenheid, in het bijzonder voor de jongeren ;
 - de indamming van de inflatie ;
 - het scheppen van een gunstig investeringsklimaat ;
 - het aanmoedigen van het noodzakelijk herstructureren van ondernemingen en sectoren ;
 - het bevorderen van de vrije migratie ;
 - het bevorderen van het energie- en onderzoeksbeleid ;
 - het bevorderen van het structureel en regionaal beleid dat hand in hand gaat met een krachtig sociaal en geharmoniseerd beleid.
- 2.2. In de huidige situatie wordt het afzonderlijk handelen van de lidstaten bevoordeeld t.o.v. een gemeenschappelijk optreden. Deze situatie moet veranderd worden door een echt communautair beslissingscentrum op te richten, om een waarlijke gemeenschappelijke politiek hieromtrent, op economisch en monetair vlak, te waarborgen.
- 2.3. Op langere termijn blijft de verwezenlijking van de economische en monetaire unie onontbeerlijk. Zij blijft een belangrijke voorwaarde voor het behoud, de consolidatie en de verdere ontwikkeling van de communautaire verworvenheden.
- 2.4. Volgens ons zijn nieuwe gemeenschappelijke inspanningen en aanpassingsmaatregelen, in overeenstemming met de voorstellen van het Rapport-Tindemans, noodzakelijk, die de verwezenlijking van een Economische en Monetaire Unie mogelijk maken. Nu reeds moeten hiertoe diverse maatregelen worden genomen.

- 2.4.1. In de Gemeenschap moet de economische politiek op korte en middellange termijn nog meer als een gemeenschappelijk beleid worden gevoerd. In dit kader moet het beleid ter ondersteuning van de economische en monetaire unie - te weten het regionaal, sociaal en industrieel beleid op het vlak van de energie, het milieu, en het onderzoek - ontwikkeld en onderling geharmoniseerd worden.
- 2.4.2. Het monetair en financieel beleid van de lidstaten moet krachtiger op elkaar worden afgestemd. De muntslang moet behouden blijven als stabiliteitsfactor. Haar uitbreiding naar andere munteenheden van lidstaten moet vergemakkelijkt worden. Te dien einde moet ze gecommunautariseerd en aangevuld worden met maatregelen op het vlak van het economisch, monetair en financieel beleid.
- 2.4.3. De bevoegdheden en de middelen van het Europees Fonds voor monetaire samenwerking dienen geleidelijk te worden uitgebreid in functie van de doelstellingen van het economisch beleid. Dit Fonds moet eerst uitgebouwd worden om een monetair vereffeningsfonds te worden. Het moet een permanente aanpassing van de wisselkoersen waarborgen en wederzijdse inflatiebesmetting en speculatieve bewegingen verhinderen.
- 2.4.4. Er moet voldoende overeenstemming ontwikkeld worden tussen de sociale partners. De Driepartijen-conferentie, het Permanent Tewerkstellingscomité en het economisch en sociaal comité kunnen hiertoe nuttige bijdragen leveren.
- 2.4.5. De schepping van een Europese munteenheid.

3. Sociaal beleid

- 3.1.1. Het sociaal beleid van de gemeenschap moet de regionale en sociale verschillen tegengaan ; het mag niet alleen gebaseerd zijn of reageren tegen de gevolgen van deze verschillen. Daarom moet deze politiek gevoerd worden vanuit een structurele benadering.
- 3.1.2. Overeenkomstig onze fundamentele overtuigingen moet het sociaal beleid initiatieven aanmoedigen die gericht zijn op de niet-georganiseerde groepen en op de zwakste groepen binnen de bevolking, vooral de gehandicapten en de bejaarden. Het moet een bijdrage leveren aan de strijd tegen de armoede.

De sociale politiek moet ook speciale aandacht schenken aan bevolkingsgroepen die nu van het ene land naar het andere verdreven worden en aan politieke vluchtelingen.

- 3.1.3. Het sociale beleid moet bijdragen tot gelijkberechtiging van man en vrouw, met name volgens het principe gelijk loon voor gelijk werk.
- 3.1.4. Het sociaal beleid van de gemeenschap heeft niet tot taak het sociaal beleid van de lidstaten te vervangen. Het moet vooral het eigen initiatief van de mens en de dynamiek van de sociale groeperingen en de regio's stimuleren. Het moet het nationaal beleid aanvullen, in bepaalde gevallen coördineren en opwaarts harmoniseren. Het is noodzakelijk dat de sociale wetgeving van de lidstaten naar elkaar toegroeit. Dit mag nochtans niet leiden tot overdreven centralisatie. Het is belangrijk dat pluralisme en verscheidenheid in de Gemeenschap gewaarborgd wordt.

- 3.2. Participatie en solidariteit

3.2.1. Participatie en solidariteit moeten rechtvaardigheid voor iedereen en een grotere doelmatigheid in ons economisch systeem waarborgen. Dit is ons alternatief voor kapitalisme zonder sociale dimensie en collectivisme. Het is gebaseerd op vrijheid en rechtvaardigheid.

3.2.2. Wij hechten groot belang aan regelmatig overleg en aan onderhandelingen tussen de sociale partners onderling en tussen deze en de verantwoordelijke organen van de sociale partners onderling en tussen deze en de verantwoordelijke organen van

3.2.2. Wij hechten groot belang aan regelmatig overleg en aan onderhandelingen tussen de sociale partners onderling en tussen deze en de verantwoordelijke organen van de Gemeenschap.

3.2.3. Wij streven op Europees niveau naar het bevorderen van :

- de opstelling van een Handvest van de rechten van de arbeiders ;
- de medezeggenschap van de werknemers op verschillende niveaus en op verschillende wijzen in de werkplaats, in de fabriek en in de onderneming, in het bijzonder door een evenwichtige vertegenwoordiging in de Raad van Toezicht en door de oprichting van een ondernemingsraad, in de Europees georganiseerde kapitaalvennootschappen ;
- een grotere deelname van elkeen in de bezitsvorming met het oog op een meer evenwichtige bezitsspreiding ;
- Het vrij verkeer van arbeidskrachten, dat berust op vrije keuze en dat niet opgelegd wordt door de sociale verschillen tussen begunstigde en benadeelde regio's in de Gemeenschap ;
- maatregelen ten behoeve van migrerende arbeiders met betrekking tot hun huisvesting, beroepsopleiding, sociale, politieke en kulturele integratie en de opvoeding van hun kinderen.

3.3. Humanisering van de arbeid

3.3.1. Opdat iedereen de waarde zou ontdekken van zijn arbeid - zowel handarbeid als hoofdarbeid - ijveren wij voor verdere vermenschelijking van de levens- en werkomstandigheden met name door vermindering van monotoon werk en bandwerk, vermindering van het nachtwerk en van het werken op zondag en in ploegendienst.

3.3.2. Het communautair beleid inzake verhoging van de veiligheid op het werk, en de werkomstandigheden moet gericht zijn op :

- de vaststelling van communautaire minimumnormen ;
- de verschaffing van financiële middelen om regio's en ondernemingen die met buitengewone problemen te kampen hebben, in staat te stellen aan deze normen te voldoen ;
- het waarborgen van het verderzetten van de nationale inspanningen opdat geen aanleiding ontstaat tot concurrentievervalsing veroorzaakt door verschillen in arbeidsomstandigheden.

3.4. Gezinsbeleid

3.4.1. Het sociaal beleid moet het belang erkennen van het gezin in een vrije en democratische samenleving, moet het ondersteunen en het beschermen. Wij willen een beleid dat de samenhang van het gezin bevordert, de opvoedende kracht van het gezin ondersteunt en het leven van het ongeboort kind beschermt, en dat de persoonlijke ontwikkeling van de kinderen aanmoedigt. Dit beleid moet zodanige voorwaarden scheppen dat grote gezinnen voldoende inkomen kunnen genieten voor de opvoeding en de vorming van hun kinderen.

- 3.4.2. Een dergelijk beleid moet het man en vrouw mogelijk maken, op voet van gelijkheid, hun familie, professionele, maatschappelijke verantwoordelijkheden op zich te nemen. Wij willen voor de vrouw de concrete mogelijkheid waarborgen om - onder gelijke voorwaarden - toegang te krijgen tot alle niveaus van opleiding en van kultureel, professioneel en politiek leven.
- 3.4.3. De taak van man en vrouw ten voordele van hun gezin, moet erkend en gewaardeerd worden als een belangrijke sociale en economische bijdrage aan de gemeenschap en de Staat.
- 3.4.4. De Europese christen-democraten zullen bevorderen dat er een regionaal Europees Actieplan voor de vrouw tot stand komt in de geest van het Wereldactieplan voor de vrouw, dat in 1975 in Mexico City is vastgesteld.

4. Structuurbeleid en regionaal beleid

- 4.1. De maatregelen van de Gemeenschap op het vlak van het structurele en het regionale beleid moeten in belangrijke mate geïntensiveerd worden. Tezelfdertijd moeten de maatregelen die genomen worden door de regio's, de lidstaten en de Gemeenschap gegroepeerd worden rond een algemene conceptie.
- 4.2. De bijdrage van de Gemeenschap dient de volgende elementen te omvatten :
- 4.2.1. Verhoging en diversificatie van de kredieten op de begroting van de Gemeenschap, die met name voor structurele maatregelen op de volgende gebieden dienen te worden besteed :
- de infrastructuurwerken die voor Europa of voor regio's in grensgebieden van belang zijn ;
 - economische investeringen, met name in die sectoren waar regionale verschillen ten aanzien van kapitaalbreng en produktiviteit ten spoedigste moeten worden weggewerkt.
- 4.2.2. Financiering van deze verschillende maatregelen door een beroep op de nieuwe communautaire middelen en op de leningscapaciteit van de Gemeenschap, waarvan tot dusver nauwelijks gebruik is gemaakt.
- 4.2.3. Het in leven roepen van communautaire instrumenten voor het nemen van initiatieven ter stimulering en bevordering van de economische en technologische ontwikkeling.
- 4.3. Een groot deel van de structurele problemen die de voortzetting van de Europese integratie bemoeilijken, bevinden zich in de minder-ontwikkelde regio's van de Gemeenschap.
- 4.4. De Europese regionale politiek moet in overeenstemming worden gebracht met de industriële en sociale politiek en met de landbouwpolitiek. De financiële middelen moeten op geconcentreerde wijze gebruikt worden. Naast het Europees Regionaal Fonds spelen de privé-initiatieven een grote rol.
- 4.5. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel mag het regionale beleid van de Gemeenschap niet het regionale beleid van de lidstaten of regio's vervangen. Het moet voor het nationaal beleid als richtsnoer dienen, dit aanvullen, coördineren en stimuleren. Het zal des te doelmatiger zijn naarmate de nationale en regionale instanties nauwer bij de planning, financiering en tenuitvoerlegging betrokken worden en grotere verantwoordelijkheid ervoor dragen.

- 4.6. Voor de regio's in grensgebieden moeten in dit kader bijzondere maatregelen worden genomen.

5. Vervoerspolitiek

- 5.1. Een gezamenlijke politiek op het gebied van vervoer wordt zinvoller naarmate er zich een gemeenschappelijke markt ontwikkelt en de economische en monetaire unie vordert. Deze moeten gebaseerd zijn op het principe van gelijkheid in de concurrentievoorwaarden. Dit houdt in : afschaffing van de hinderpalen voor de vrije mededinging op het vlak van goederen- en personenvervoer en het oprichten van een gemeenschappelijke markt voor het transport en voor de diensten die ermee verbonden zijn. Men moet bijzondere aandacht schenken aan een communautaire politiek die zich richt tegen een evident oneerlijke concurrentie vanwege landen met staatshandel.
- 5.2. Al de transportsectoren moeten hun eigen lasten dragen. Daarom moeten de concurrentievoorwaarden tussen transport langs de weg, per spoor, per vliegtuig en over het water geharmoniseerd worden, ook op communautair vlak. Hetzelfde geldt voor de sociale en fiscale lasten.
- 5.3. Bij de opbouw van dit gemeenschappelijk transportbeleid moet erop gelet worden in welke mate dit beleid kan bijdragen tot de uitwerking van gemeenschappelijke criteria voor een omvattende regionale en structurele politiek op lange termijn.

6. Landbouw en visserij

- 6.1. De gemeenschappelijke landbouwpolitiek is, tot nu toe, het enig domein waar de Europese Gemeenschap een gezamenlijke politiek heeft kunnen doorvoeren in alle lidstaten. Het komt er nu op aan deze op basis van de Verdragen van Rome verder uit te diepen, nog verder te ontwikkelen en verkeerde ontwikkelingen uit de weg te ruimen.

De ordening van de landbouwmarkt moet het doel van een productieve landbouw in het kader van de Gemeenschap verenigen met de belangen van de ontwikkelingslanden.

- 6.1.1. Door de gemeenschappelijke landbouwpolitiek wensen wij de volgende doelstellingen te realiseren :
- de reeds bereikte resultaten waarborgen door het wegnemen van de monetaire moeilijkheden ;
 - de onevenwichtigheden op de landbouwmarkt verkleinen door een aangepaste prijs- en structuurpolitiek ; men moet interventieformules vinden die een meer evenwichtige efficiëntie in zich dragen zodat aan alle belanghebbenden gedifferentieerde, doch vergelijkbare garanties gegeven worden ;
 - voortzetten van de verbetering van de huidige reglementering i.v.m. de landbouwmarkt ;
 - regionaal-politieke maatregelen treffen in de door de natuur benadeelde gebieden ;
 - versterken van de maatregelen ter verbetering van de structuur der afzetmarkten.
- 6.1.2. Wij wensen de moderne familieondernemingen, die er in geslaagd zijn zich aan te passen aan de dynamische veranderingen in de economische structuren te stimuleren.

Hans de Boer, voorzitter Ned. Equipe EVP in gesprek met Ruud Lubbers, vice voorzitter Tweedekamerfractie CDA

T. Tolman, eerste kandidaat CHU, voor Europees Parlement.

Minister-President van Agt in gesprek met Helmut Kohl, voorzitter CDU.

- 6.2. Bij haar visserijbeleid moet de Gemeenschap ervoor zorgen dat het productieapparaat blijft bestaan en in de toekomst wordt uitgebreid. Om dit te bereiken moeten de volgende vier fundamentele beginselen in praktijk worden gebracht :
- gemeenschappelijk beheer van de visvoorraden ;
 - toekenning van prioriteit aan de visserij in die regio's waarin deze bedrijfstak om historische en economische redenen een bijzonder economische betekenis heeft ;
 - verlenen van subsidies voor noodzakelijke aanpassing van de productie ;
 - politieke activiteit in de betrekkingen met het buitenland met het doel de visserij in zo groot mogelijke omvang in wateren van derde landen te kunnen laten beoefenen.

7. Industrieel beleid

- 7.1. De Europese Gemeenschap heeft een communautaire industriële politiek nodig. Zij moet de mededingingskracht van de Europese economie verbeteren en werkgelegenheidsmogelijkheden ontwikkelen.
- 7.2. Een belangrijk element van deze politiek is verbetering van de gemeenschappelijke markt door uitschakeling van nog bestaande handelsbelemmeringen. Daarom moet er een juridisch, fiscaal en financieel kader aangebracht worden dat het mogelijk maakt te profiteren van de voordelen van deze grote binnenlandse markt.
- De maatregelen van de Gemeenschap moeten zich toespitsen op :
- een energieke politiek in het perspectief van een onontkoombaar proces van industriële omschakeling, hierbij inbegrepen de hulp die de Gemeenschap levert aan de modernisering en de herstructurering van ondernemingen ;
 - een actieve politiek ten gunste van onderzoek, dat zich richt op de ontwikkeling van nieuwe technologieën ;
 - solidariteit in de economische relaties met de landen van de Derde Wereld, als bijdrage tot verbetering van de economische wereldorde.
- 7.3. Wij hechten bijzonder belang aan kleine en middelgrote ondernemingen omdat zij, door hun streven naar rendement en hun bereidheid risico's te nemen, in grote mate bijdragen tot de concurrentie en daardoor bijdragen tot de ontwikkeling van een dynamische economie en een zeer uitgewerkt sociaal systeem. Een groot aantal leiders van de economische sector komen uit dergelijke ondernemingen ; anderzijds bieden zij grote mogelijkheden aan de werknemers voor het dragen van verantwoordelijkheid in hun werk en voor goede promotiekansen.

8. Energiepolitiek

- 8.1. De energiecrisis vereist een gezamenlijke energiepolitiek, die deel moet uitmaken van de buitenlandse politiek en van de internationale politiek van de Gemeenschap.
- 8.2. Die politiek moet als doel hebben het oliegebruik te beperken, de aardoliewinning in de Gemeenschap te ontwikkelen, het aanbod van aardgas te vergroten, onze olie uit meerdere landen te betrekken, de winning van steenkool in de Gemeenschap te ondersteunen, een zuiniger energiegebruik na te streven, en alternatieve energiebronnen te ontwikkelen en krachtiger te bevorderen. Bij het gebruik van kernenergie moeten alle mogelijke maatregelen genomen worden die nodig zijn op gebied van veiligheid, controle en bescherming van leven en milieu.

- 8.3. Om minder afhankelijk te zijn van derde landen op het gebied van energievoorziening, moet de energiepolitiek van de Gemeenschap er op gericht zijn een zo groot mogelijk deel van onze energiebehoeften te dekken uit eigen voorzieningen.

9. Bescherming van het leefmilieu

De milieupolitiek moet in de Gemeenschap worden beschouwd als een zaak van eerste orde. Zij moet tot een uitgebreid preventief beleid uitgroeien. Hiertoe willen wij het accent leggen op :

- het vaststellen van communautaire minimumnormen op het gebied van hinder om enerzijds concurrentievervalsing tussen de ondernemingen te vermijden en, anderzijds, alle burgers in Europa dezelfde bescherming te garanderen ;
- het zoeken naar gemeenschappelijke oplossingen voor milieuproblemen, ook samen met landen buiten de Gemeenschap.

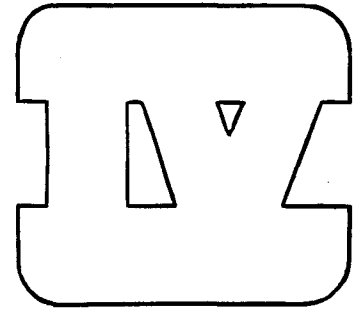
10. Bescherming van de verbruiker

- 10.1. De verruiming van de markt binnen de Gemeenschap, het zich steeds veranderende aanbod van verbruiksgoederen en de gevallen van misleidende reclame, vertroebelen de doorzichtigheid van de markt voor de verbruikers.

- 10.2. Daarom spannen wij ons in voor :

- bescherming van de gezondheid, met name bij gebruik van voedingsmiddelen en medicamenten en voor gebruiksveiligheid van technische apparatuur ;
- objectieve informatie voor en opvoeding van verbruikers ;
- reclame die beantwoordt aan de voorwaarden voor een eerlijke mededinging en die overeenstemt met de echte kwaliteit van de goederen en dienstverleningen ;
- harmonisatie van de huidige nationale wettelijke reglementeringen in de gemeenschap, gebaseerd op de wetgeving van de meest vooruitstrevende lidstaat op dit vlak.

DE DYNAMIEK VAN DE COMMUNAUTAIRE INSTELLINGEN

De Europese eenheid moet gebaseerd zijn op de wil van de volkeren. Dit betekent dat deze eenheid werkelijk democratisch moet zijn.

De democratie berust :

- op instellingen die overeenkomstig het recht en de wetgeving, de vrije uiting van de politieke wil van de bevolking verzekeren ;
- op machtsuitoefening die op de politieke wil van de bevolking gebaseerd is ;
- op democratische controle van de uitgeoefende macht door vertegenwoordigers van het volk, die op democratische wijze zijn gekozen.

Een nog steeds bestaande nationale denk- en handelwijze en de moeilijke problemen waarmee de afzonderlijke landen intern en extern te kampen hebben, belemmeren stellig nog de dynamiek van de nu bestaande instellingen van de Gemeenschap.

Tijdens de overgangperiode naar de Politieke Unie en naar de economisch en monetaire unie is het van doorslaggevend belang dat de ontwikkeling van de Gemeenschap leidt tot de oprichting van één enkel communautair centrum van besluitvorming, waarvan het democratisch gekozen Europese Parlement een werkelijke gesprekspartner moet zijn.

De rechtstreekse verkiezingen van het Europese Parlement zullen een nieuwe fase van het Europese eenwordingsproces inluiden. Wij verwachten van dit rechtstreeks gekozen en democratisch gelegitimeerde Parlement nieuwe constitutionele en institutionele impulsen voor de verwezenlijking van de Europese Unie om zo te komen tot een Europese federatie, het uiteindelijke politieke doel van het Europese eenwordingsproces.

Daarom moeten de Europese burgers, de politieke en sociale krachten, de nationale parlementen en vooral het Europese Parlement hun invloed steeds sterker doen gelden opdat de nationale regeringen die beslissingen nemen die voor het slagen van dit historisch werk onmisbaar zijn. De jeugd moet actief deelnemen aan de Europese opbouw. De organen van de Gemeenschap dienen meer speciaal de bevoegde jeugdorganisaties te horen. Het Europees Jeugdforum moet in dit opzicht een steeds grotere rol spelen, zoals het reeds voorgesteld werd op de Conferentie der Staats- en Regeringshoofden in Den Haag in 1969.

1. De Europese Unie

- 1.1. Het is vóór alles zaak het reeds bestaande communautaire systeem op efficiënte wijze te laten werken. Het communautaire besluitvormingsproces in de Raad is in hoge mate vastgelopen. Het is daardoor onmogelijk op de ernstige internationale en nationale ontwrichtingen die wij ondergaan, doelmatig te reageren. De instellingen van de Gemeenschap moeten daarom worden versterkt om aan de criteria

van autoriteit, doelmatigheid, innerlijke samenhang en dubbele (nationale en communautaire) wetgevende bevoegdheid beter te kunnen beantwoorden. Het Europese Parlement moet een reële invloed uitoefenen ; de Raad moet de noodzakelijke beslissingen nemen en de Commissie moet vóór alles ten volle gebruik maken van haar bevoegdheden tot het nemen van onafhankelijke initiatieven.

1.2. Op deze wijze kunnen wij de overgang naar de volgende fase van het Europese integratieproces voorbereiden : de verwezenlijking van de Europese Unie zoals deze is omschreven in het rapport-TINDEMANS. Dit doel moet in de eerste zittingsperiode van het rechtstreeks verkozen Europees Parlement worden verwezenlijkt.

1.3. Hiervoor is noodzakelijk dat :

- de bestaande Verdragen in volle omvang worden toegepast en de mogelijkheden ervan geheel worden benut ;
- de wetgevende macht en de bevoegdheden van het Europese Parlement en van de Commissie, die in de eerste plaats de belangen van de Gemeenschap behartigen, worden uitgebreid ;
- de bevoegdheden van het Europese Parlement worden versterkt, tenminste in de mate dat de nationale parlementen deze overgedragen hebben aan de Gemeenschap ;
- op basis van voorstellen die de Commissie in overleg met het Europese Parlement heeft ingediend, de Gemeenschap nieuwe taken worden opgedragen die haar in staat stellen een "kwalitatieve vooruitgang" te boeken, die voor de verwezenlijking van de Europese Unie, het enige echte en democratische antwoord op de uitdagingen van onze tijd, noodzakelijk is.

1.4. De Europese Raad

De Europese Raad impulsen geven aan en de weg wijzen naar de Europese eenwording, door toekomstige te realiseren etappes vast te stellen en met name die onderwerpen te bepalen die voorbestemd zijn om onder het gemeenschapsbeleid te vallen. Zijn besluiten moeten uitmonden in welomschreven uitvoeringsrichtlijnen voor de instellingen van de Gemeenschap.

2. De instellingen

2.1. Het Parlement

De bevoegdheden van het Europese Parlement moeten worden uitgebreid. Het moet volledige budgettaire en controlerende bevoegdheden en in toenemende mate ook wetgevende bevoegdheden krijgen.

Bovendien moet :

- iedere nieuwe commissie door het Parlement worden bevestigd ;
- de voorzitter van de Raad regelmatig voor het Parlement verslag komen uitbrengen over de werkzaamheden van de Raad ;
- het overleg tussen het Parlement en de Raad uitgebreid worden tot het geheel van de activiteiten van de Raad ;
- het Parlement het recht worden toegekend in de plaats van de Raad een beslissing te nemen, indien de Raad na afloop van de overlegprocedure binnen een gestelde termijn tot tweemaal toe geen besluit neemt inzake een aangelegenheid die onder de bepalingen van de verdragen valt.

2.2. De Commissie moet de drijfveer zijn van de Europese eenwording. Zij moet daartoe in grotere mate de politieke stromingen vertegenwoordigen en haar nog te technocratisch karakter opgeven. Daartoe moeten maatregelen worden genomen die ertoe strekken dat :

- de voorzitter van de Commissie wordt benoemd na overleg met het Europese Parlement ;
- elke nieuwe Commissie evenals haar programma, het onderwerp zal vormen voor een investituurdebat in het Europese Parlement ; welk debat beëindigd wordt met een vertrouwensstemming ;
- gezien het feit dat de Commissie verantwoording schuldig is aan het Parlement zij met de voorstellen van het Parlement rekening dient te houden en haar eigen voorstellen ter goedkeuring aan het Parlement dient voor te leggen.

2.3. De Raad van Ministers

De Raad moet zijn doelmatigheid en wettigheid als instelling van de Gemeenschap versterken door :

- een geïntegreerde aanpak van zijn werkzaamheden : de Raad als gemeenschapsinstelling is verantwoordelijk voor alle activiteiten, met inbegrip van het overleg en de beslissingen op het gebied van de buitenlandse politiek in het kader van de "politieke samenwerking".
- een snellere aanpak van zijn werkzaamheden : door het systeem van meerderheidsbeslissingen toe te passen met betrekking tot de communautaire aangelegenheden overeenkomstig het Verdrag en door de oprichting van een gemeenschappelijk beslissingscentrum voor buitenlands beleid zoals in het Verslag-TINDEMANS wordt voorgesteld ;
- zijn werkzaamheden meer op de wetgevende functie te concentreren : de uitvoeringsbepalingen dienen daarbij aan de Commissie te worden overgelaten.

2.4. Het Europese Hof van Justitie

Het Europese Hof van Justitie ziet erop toe dat het Oprichtingsverdrag van de Europese Gemeenschap naar geest en letter volledig in praktijk wordt omgezet. Het zal de beschermer van de grondwet van de Europese Unie zijn. Om te verzekeren dat de Gemeenschap als rechtsstaat kan blijven gelden, moet het Hof van Justitie zijn bevoegdheden tot de nieuwe sectoren waarop de Unie werkzaam is, uitbreiden. Het moet ook een rechtsinstantie zijn waarop elke burger die zich door een instelling van de Unie in zijn rechten voelt aangetast, een beroep kan doen.

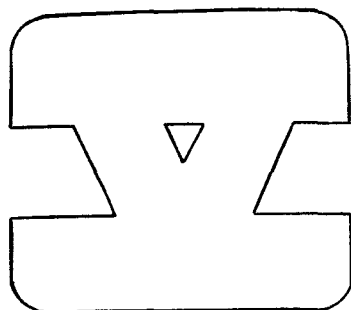
2.5. De Europese Rekenkamer;

De in omvang steeds groter wordende begroting van de Gemeenschap en het groeiend aantal misbruiken en fraudes maken een permanent toezicht en een strenge controle op de communautaire middelen noodzakelijk. Daarom dient de Europese Rekenkamer nauw samen te werken met het uitvoerende orgaan en het Europese Parlement, waarbij zij evenwel haar volledige onafhankelijkheid dient te behouden.

3. Andere organen

- 3.1. Het Economisch en Sociaal Comité, dat bestaat uit vertegenwoordigers uit de economische en sociale sector, moet versterkt worden als raadgevend lichaam voor alle beleidsgebieden die hem betreffen.
- 3.2. De regio's dienen met hun verantwoordelijke vertegenwoordigers op gepaste wijze te worden betrokken bij de besluitvormingsprocedures die op hen betrekking hebben.

HOOFDSTUK

ONS DOEL : EEN VERENIGD EUROPA

Voor ons is de Europese Unie van 1980, zoals deze door de staatshoofden en regeringsleiders van de Europese Raad plechtig uitgeroepen en in het verslag-TINDEMANS omschreven werd, een belangrijke etappe op de weg naar de Europese eenwording.

Wij houden aan de uiteindelijke politieke doelstelling van de Europese eenwording vast, nl. de omzetting van de Europese Unie in een Europese federatie dwz. in een Europese bondsstaat "met een specifiek eigen karakter" waarvan Robert Schuman reeds in zijn verklaring van 9 mei 1950 sprak.

Dit Europa zal pas dan ten volle op dynamische en overtuigende wijze kunnen handelen wanneer het zelf daarvoor de noodzakelijke instellingen bezit :

- een rechtstreeks gekozen Europees Parlement, dat de vrije wil van de volkeren tot uitdrukking brengt ;
- een Kamer der Staten, die de legitieme belangen van de lidstaten vertegenwoordigt ;
- een Europese regering die wil en kan regeren in de ware zin van het woord.

SAMEN NAAR EEN EUROPA VOOR VRIJE MENSEN.

Verantw. uitgever :
Christen Democratisch Appel
Postbus : 85676 - Den Haag
tel : 070-465222 / 647940.